

LACHACZ (1) *sb m*

V sg łachaczu.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Ktoś, kto oczernia innych, łgarz: Withek kmiecz Zrichwala [...] śchedl do pana opowiedayacz yze wřzwim domu miecz niechciall [Jeronima Zelisławskiego] A pan odpowiedzial. Nuze thi łachaczu milcz o tho terařz na polie wyyezdzam ydzze a rzekny Zelisławskiemu abi tham ku mnie nadyachall. LibMal 1543/12.

HJ